

Приказки за животни

Малкото енотче и други истории за животни от Америка



Издателство „Фют“





Лекомисленият рис

В пустинята живееше семейство рисове. Преди няколко дни майката за пръв път изведе двете малки от семейната бърлога. Искаше да им покаже големия свят и да ги научи как да дебнат плячка и да си намират храна, как да се пазят от опасности и да се спасяват от неприятели.

Двете рисчета внимателно наблюдаваха майка си и старателно повтаряха всичко, което прави тя. Вдигаха нослета и душеха въздуха, за да уловят миризми и да разберат от коя посока идват те. Следваха дири, оставени по пясъка, пълзяха между редките туфи трева, за да се научат как да се приближават незабелязано до плячката си и как да използват все още малките си, но остри нокти...

Дойде време и за най-трудния урок.

– Виждате ли онези високи зелени растения? – попита мама. – Наричат се кактуси. Ако искате да видите по-надалеч, трябва да се качите на върха им.

– Лесна работа! – заподскачаха малките. – Ще използваме ноктите си, знаем как!

Пролетна история

– Това не е достатъчно! – предупреди ги майка им. –
Трябва да внимавате къде слагате лапите си, защото
кактусите са покрити с много остри бодли. Ето,
гледайте ме!

Майката с лекота стигна до върха на кактуса.

– Разбрах! Много е лесно! – викна едното от
малките. – Идвам, мамо!



И без много да му мисли, скочи
върху стъблото на кактуса.

– Ооох! Боли! Помощ! –
запищя то и се свлече на
земята.

От лапичките му стърчаха
дълги остри бодли.

Сестричката му беше
по-предпазлива. Тя внимателно
беше гледала какво прави майка ѝ
и съвсем точно повтори същото.

Скоро стигна върха на кактуса.

А този ден братчето ѝ научи, че
лекомислието е опасно и за да стигнеш
върха, са нужни търпение, воля и ум.

Снегът се топеше и тук-там вече се подаваха острите
зелени връхчета на младата трева.
Из въздуха се носеше аромат на пролет. Един малък
бурундук отвори очи след дългия си зимен сън и сладко
се прозя. Подаде носле навън и подуши въздуха. Брррр!
Още беше студено! Запасите от миналата есен не бяха
свършили и той реши, че ще остане още малко
в бърлогата си.

Но след няколко дни и последните орехи и лешници
бяха изядени. Коремчето на бурундука започна да
къркори и той трябваше да излезе да потърси храна.
Щеше да се огледа и за нова бърлога. Старата вече
не му харесваше.

Бурундукът се измъкна навън и заподскача по
полянката. Колко е вкусна младата трева! Не можеше
да ѝ се насити. Ето, онази там между дърветата е много
по-свежа... А пък в слънчевата долчинка зад тях беше
още по-хубава. И така – скок-подскок, скок-подскок –
бурундукът се озова на малка полянка. В единия ѝ край
стърчеше стволът на старо, ударено от гръм дърво.

Съдържание

Опасно оръжие	3
Разсеяният бобър.....	5
Господарите на прерията	9
Маскираният крадец на риба	11
Лекомисленият рис.....	15
Пролетна история.....	17
Поражението на ягуара.....	21
Риболов с опашка	23
Крадците на яйца	27
Ловците на мравки	29
От какво се страхуват пумите?	33
Чий клюн е по-по-най?	35



Original title: **Piccoli racconti di animali in America**
Illustrations by Tony Wolf · Texts by Pierangela Fiorani
© 2019 Giunti Editore S.p.A., Milano-Firenze
Dami International, a brand of Giunti Publishing Group
www.giunti.it

Малкото енотче и други истории за животни от Америка

© Издателство „Фюм“, 2022
Текст Пиеранжела Фиорани · Илюстрации Тони Улф
Превод Евдокия Златарова

ISBN 978-619-199-771-8